

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Cur Musæ in montibus habitent.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

hil est foecundius, aut amabilius, quibus non ruditas tantum animorum, sed via quoque & permotiones pravae sedantur. Seneca ad Lucilium epist. 16. Litteræ animum formant & fabricant, vitam disponunt, actiones regunt, agenda & omittenda demonstrant: sedent ad gubernacula, & per ancipitia fluctuantia dirigunt cursum.

III. (c) Hunc litterarum fructum egregiè explicat disertissimus Muretus, orat. de laud. lit. Litteræ, inquit, nos ubi primùm firmius incedere, atque articulatiū loqui cœpimus, de ipso propè nutricum acceptos sinu, titillatione quadam honestissimæ voluptatis allicit, affectos præceptis saluberrimis complent: non tantum bene dicendi, verùm etiam bene vivendi commonstrant vias: excitant in animis nostris igniculos glorie: quantus sit in virtute splendor, quanta in vitiis deformitas edocent: quæ qui semel penè penitus imbiberint, ii nunquam non postea & vitii turpitudinem omni studio refugient, & officiū, honestatisque rationem rebus aliis omnibus anteponent. Amoenum est, quod de Musarum beneficio ac gratia Caußinus memorat in Symbolis historicis, lib. 3. c. 26. Comates inquit, in Sicilia heri divitis servus pecora pascens, consueverat nonnunquam Musis aliquid de gregibus domini offerre. Id cùm rescivisset herus, duriter servulum increpat: Orat Comates, ne succenseat, fore enim, ut Musarum beneficio omnia cumulatè reddantur. At dominus, age, inquit, experiamur, an Musæ sint te nutrituaræ; & servum in arborem excavatam inclusit, atque ab eo recessit relicto, ut fame moreretur. Exactō annō cùm ad eum locum rediisset, Comatem vivum atque incolunem invenit, & multum favorum in arbore, unde victarāt. Apes enim in eam arborem per rīmas penetrantes, suaviter illum aluerunt. Adeò non perit, quod Musis & viris litteratis impenditur. Hæc ille. Atque ut Comates alumnū Musarum representat; ita herus ipsius paradigma præbet hominis sordidi, & litteras exosi. Reperias enim Eucliones, tam nummis divites, quam ingenio & doctrinā inopes, qui plus curæ impensæque in pullum insumunt equum, benè pascendum, quam in filium liberalibus artibus imbuendum. Jacturam putant & profusionem, si instituendo puero alatur pædotribas; cùm tamen bubulcis suis, & caprariis, & porcariis stipendia solvere non graventur.

IV. (d) Neque frustra Parnassum & Heliconem, montes in cælum erectos, inhabitare dicuntur Musæ. Nam ad eruditionem aspiranti, anhelandum est in ardua. Sicut nemo timidus trophæum statuit:

Zzz 3

sic

(c) *Litterarum dignitas & Voluptas.* (d) *Cur Musæ in monte habitent.*

sic nemo ignavus, *Musarum*, quod dicitur, *iannas apertas* habuit. Ar-
cem incolunt in sublimi positam, à cuius ascensu absterrentur quām plu-
tini; quippe qui propter pigritiam vitant laborem discendi, & tamen
ambiunt honorem inter Musas regnandi. Juxta adagium: *Non omnes*
qui habent citharam, sunt citharadi; Sic non omnes, qui nomen à stu-
diis praeferunt, sunt studiosi. In quos illud Persii torqueas:

O curuæ in terras animæ, & cœlestium inanes!

Conspici vultis & suspici, & tamen alta Musarum scandere perhor-
rescitis. Ubi illud Taciti, lib. 4. annal. *Optimos mortaliū altissima*
petere. Praeclarè solertissimus morum & literarum magister Seneca epist.
104. Magnanimos nos natura produxit, & ut quibusdam animanti-
bus ferum dedit, quibusdam subdolum, quibusdam pavidum; ita no-
bis gloriosum & excelsum spiritum, quemadmodum enim flamma sur-
git in rectum; jacere ac deprimi non potest, non magis, quām quie-
scere iste noster animus. Et hoc est, quod Musæ montana incolant; adiri
volunt; sed per clivosa & ardua. Abeste hinc prophani: abeste pi-
gri, quos, ut sapiens loquitur: *sua occidunt desideria.* Proverb. 21.
Quorum vita difflit otio, & sese inter inutiles cogitationes ac curas
dilabendo consumit. Aliter vel ipsi pueri, qui interrogati, cur tam
diligenter incumbant in literas, respondent: *ut ascendant.* Quisquis
aliter sentit, hunc tu à Musarum sede procul arce, & inter operas me-
chanicas, sudore vultus, manuum callo lucellum extundere jube. At
ne prohibeas ad has deas proprius accedere, quem yideris sordido sub
palliolo scintillas ingenii fovere: neque enim raro prodit è seg-
mentatis cunis simia in purpura; & ab aratro
venit indeoles Musis nata.

S Y M.